

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลมะขาม โทร.๐ ๓๙๓๘ ๙๔๕๔ ต่อ ๑๐๘

ที่ จป ๐๐๓๒.๓๐๑/ ๕๖๕๕

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง รายงานผลการประชุมให้ความรู้เจ้าหน้าที่

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมะขาม

ตามที่ กลุ่มงานบริหารทั่วไป ได้รับอนุมัติการจัดประชุมเพื่อให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการเสริมสร้างจริยธรรมและวินัย ป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ต่อต้านการทุจริตภายใต้แนวคิด “จิตพอเพียงต้านทุจริต” ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ เพื่อให้บุคลากร มีความรู้ ความเข้าใจ ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างถูกต้อง มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม โดยกำหนดจัดประชุมในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมแทนใจ โรงพยาบาลมะขาม นั้น

ในการนี้ กลุ่มงานบริหารทั่วไป ได้ดำเนินการจัดประชุมฯ ดังกล่าว เรียบร้อยแล้ว โดยมีเจ้าหน้าที่จากกลุ่มงานในโรงพยาบาลมะขามเข้าร่วมประชุม จำนวน ๒๕ คน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาลงนามอนุญาตให้นำข้อมูลเผยแพร่บนเว็บไซต์โรงพยาบาลมะขามต่อไป

(นางสาวพิมพ์ณดา ศิริธนานันชัย)
นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ

(นายรัฐวุฒิ ศรีสิงห์เดช)
นายแพทย์ชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมะขาม

การประชุมทบทวน

จริยธรรม วินัย การรักษาวินัย

และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

หน่วยงานในสังกัด

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นกรอบในการควบคุมให้เจ้าหน้าที่ได้ถือปฏิบัติในการปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างถูกต้อง มีความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม เพื่อประโยชน์ในการจัดบริการสาธารณสุข การประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว การส่งต่อการรักษาพยาบาลแรงงานต่างด้าวและการให้บริการประชาชนในจังหวัดจันทบุรี ส่งผลให้การจัดการของทางราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ลดข้อร้องเรียนและการฟ้องร้อง

ความแตกต่างระหว่าง “จริยธรรม” “จรรยา” “วินัย”

ที่มา

จริยธรรม

- รัฐธรรมนูญ
- ก.พ. กำหนดโดย ค.ร.ม.

จรรยา

- พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน
- หมวด 5 ส่วนราชการทั้งหมด

วินัย

- พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน
- หมวด 6 ก.พ. กำหนดเพิ่ม

SANCTION

จริยธรรม

- PUNISHMENT
- ดำเนินการทางวินัย

จรรยา

- CORRECTION
- ตักเตือน / ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง / เลื่อนเงินเดือน / พัฒนา

วินัย

- PUNISHMENT
- ดำเนินการทางวินัย

จริยธรรม (Morals)

หมายถึง หลักความประพฤติที่ดีงาม

- การกระทำ และความคิดที่ถูกต้องเหมาะสม
- การทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นส่วนที่ควร เว้น ทำในสิ่งที่ควรทำด้วยความฉลาด รอบคอบ
- รู้เหตุรู้ผลถูกต้อง ตามกาลเทศะ ในแต่ละบุคคล เมื่อเผชิญสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจเลือก เพื่อก่อให้เกิดความสงบสุขแก่ ทั้งตนเองและแก่ผู้อื่น
- สอดคล้องกับหลักศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551
(สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ)

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของ
ส่วนราชการ พ.ศ.2537
(สำหรับลูกจ้างประจำ/ปกส.)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ.
2547 และข้อกำหนดกรณีการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
และไม่ร้ายแรง ของ สป.สธ.ลงวันที่ 24 เม.ย.49
(สำหรับพนักงานราชการ)

ประกาศ คกก.บริหาร ปกส. เรื่อง หลักเกณฑ์?และวิธีการ
บริหารบุคคล ว่าด้วยวินัย และการรักษาวินัย การดำเนินการ
ทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของ ปกส. พ.ศ. 2561
(สำหรับ ปกส. บังคับใช้ 20 ก.ย. 61)

ความหมายของวินัย

- ◇ กฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ
- ◇ ที่กำหนดให้ข้าราชการต้องประพฤติปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
- ◇ ผู้ฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้

วินัยและการรักษาวินัย

1. ผู้บังคับบัญชา

2. ผู้อยู่ภายใต้บังคับบัญชา

ปัญหาทางวินัยที่พบบ่อย/ร้องเรียนบ่อย

1. ไม่ทำงาน/ทำงานไม่เต็มที่
(มาสาย/ กลับก่อน)
2. งานที่ไม่ถูกต้อง (โครงการอบรม ศึกษาดูงาน)
 - แต่ไปเที่ยว
 - ส่ง ผบ.ย้ายไป ตจว.
 - ไปงานส่วนตัว งานศพ/งานแต่ง/งานบวช
ขึ้นบ้านใหม่

สาเหตุของการกระทำผิดวินัย

1. ความไม่รู้
2. งานกับคนไม่สมดุลกัน
3. อบายมุขต่าง ๆ
4. ตัวอย่างที่ไม่ดี
5. โอกาสเปิดช่องง้อใจ
6. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

โทษทางวินัยข้าราชการ มี 5 สถาน

■ ไม่ร้ายแรง

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดเงินเดือน

■ ร้ายแรง

4. ปลดออก
5. ไล่ออก

โทษทางวินัยลูกจ้างประจำ/พกส. มี 5 สถาน

■ ไม่ร้ายแรง

1. ภาคทัณฑ์

2. ตัดค่าจ้าง

3. ลดขั้นค่าจ้าง

■ ร้ายแรง

4. ปลดออก

5. ไล่ออก

โทษทางวินัยพนักงานราชการ มี 4 สถาน

■ ไม่ร้ายแรง

1. ภาคทัณฑ์

2. ตัดเงินค่าตอบแทน

3. ลดขั้นเงินค่าตอบแทน

■ ร้ายแรง

4. ไล่ออก

**วินัยลูกจ้างชั่วคราว เงินนอกงบประมาณ
ประเภทเงินบำรุงของหน่วยบริการ สังกัด สธ.**

ไม่ได้กำหนดไว้

กรณีทำผิดอย่างไม่ร้ายแรง

- ตักเตือนในทางบริหาร/สั่งเลิกจ้างในบางกรณี

กรณีทำผิดอย่างร้ายแรง

- นำไปเป็นแนวทางในการพิจารณาสั่งเลิกจ้าง
โดยความเห็นชอบจาก คกก.บริหาร หน่วยบริการ

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจดำเนินการทางวินัย

1. ข้าราชการ – พ.ร.บ. ตาม ม.57 พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน 2551
2. ลูกจ้างประจำ – พ.ร.บ. ตาม คำสั่ง สป.สธ. ที่ 684/2553 ลงวันที่ 18 ก.พ. 53
3. พนักงานกระทรวงสาธารณสุข – พ.ร.บ. ตาม คำสั่ง สป.สธ.ที่ 1056/2557 ลงวันที่ 2 พ.ค. 57 (หรือ พ.ร.บ.มอบหมาย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการบริหารบุคคล 20 ก.ย. 61)
4. พนักงานราชการ – พ.ร.บ. ตาม คำสั่ง สป.สธ. ที่ 746/2549 ลงวันที่ 4 เม.ย. 49

วินัยข้าราชการ พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน

ข้าราชการต้องมีวินัย ต่อ

1. ประเทศชาติ ม. 81
2. ประชาชน ม. 82(8), ม. 83(9), ม. 85(5)
3. ผู้บังคับบัญชา ม. 82(4), ม. 83(1)(2)
4. ผู้ร่วมงาน ม. 82(7), ม. 83(7)
5. ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ม. 82(1)(2)(3)(5)
(6)(9), ม. 83(3)(4)(5), ม. 85(1)(2)(3)
6. ตนเอง ม. 82(10), ม. 83(6)(8), ม. 85(4)(6)

หมวดที่ 6 วินัยและการรักษาวินัย

ลักษณะของกฎหมายทางด้านวินัย

ให้กระทำการอัน
เป็นข้อปฏิบัติ
ม.82

ต้องไม่กระทำ
อันเป็นข้อห้าม
ม.83

การกระทำ
ที่เป็นวินัย
ร้ายแรง
ม.85

วินัยไม่ร้ายแรง

1. การกระทำตาม ม. 81
2. การกระทำอันเป็นข้อปฏิบัติตาม ม. 82(1)-(11)
3. การกระทำอันเป็นข้อห้ามตาม ม. 83(1)-(10)

วินัยร้ายแรง

1. การกระทำความผิดในลักษณะร้ายแรงตาม ม. 85 (1)-(8)
2. การกระทำตาม ม. 82 และตาม ม. 83 อันเป็นเหตุ ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

1. ต้องปฏิบัติตามตามตำแหน่ง/หน้าที่

1.1 มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

- นายแพทย์/พยาบาล

1.2 กฎหมายกำหนดไว้

- พรบ.ยา/พรบ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน

1.3 มีคำสั่ง/มีการมอบหมาย โดยผู้บังคับบัญชา

- คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ

1.4 พกตินัยปฏิบัติ

2. ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน **หาประโยชน์**

- อาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
- **ประโยชน์...เป็นประโยชน์ที่ควรได้**

3. ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่ราชการโดยทุจริต **ม.85(1)(ผิดร้ายแรง)**

- **เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด**
- **ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ**

4. ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม
กฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ
มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล
และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน
ของทางราชการ มาตรา 82(2)

□ **ระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตาม ม. 82(2)**

**“ แบบแผน ” คือขนบธรรมเนียมที่กำหนดไว้ หรือเคย
ประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมา**

- 1. เป็นระเบียบแบบแผนของทางราชการทั่วไป**
- 2. กำหนดหน้าที่ทั่วไปที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม**
- 3. ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร**

- ระเบียบลงชื่อมาปฏิบัติราชการ/เวลาทำงาน**
- ระเบียบการลาหยุดราชการ**
- การสวมหมวกกันน็อก/คาดเข็มขัดนิรภัย**
- ระเบียบการแต่งกาย**

5. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ

(1) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือ **ทอดทิ้ง**หน้าที่ราชการมิได้ มาตรา 82(5)

(2) ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ **โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร** เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง มาตรา 85(2) (**ผิดร้ายแรง**)

(3) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลา**เกิน15 วัน** **โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร** หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ มาตรา 85(3) (**ผิดร้ายแรง**)

6. ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (มาตรา ๘๓ (๔))

1. ความหมายทั่วไป คือ การกระทำที่ไม่รอบคอบ ขาดความระมัดระวัง หรือกระทำไปโดยพลั้งเพลอ หลงลืม ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
2. ความหมายทางกฎหมายอาญา กระทำโดยประมาท ได้แก่ กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนาแต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้น จักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

7. ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือ คุกคามทางเพศ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. มาตรา ๘๓(๘)

- **ล่วงละเมิดทางเพศ** คือ ล่วงเกิน, ฝ่าฝืนจารีต
ประเพณี, ฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น
การทำอนาจาร, ข่มขืนกระทำชำเรา
- **คุกคามทางเพศ** คือ ทำให้หวาดกลัว,
แสดงอำนาจด้วยกิริยา หรือวาจา
ให้หวาดกลัว

**กฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการ
ล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.2553**

8. ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่ม เหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ (มาตรา ๘๓(๙))

“ดูหมิ่น” หมายถึง สบประมาท ดูถูกว่าไม่ดี

“เหยียดหยาม” หมายถึง ดูหมิ่น ดูถูกหรือ
รังเกียจโดยเหยียดให้ต่ำลง เช่น เหยียดหยาม
คนลงเป็นสัตว์

“กดขี่” หมายถึง ข่มให้อยู่ในอำนาจของตน
ใช้อำนาจบังคับเอา แสดงอำนาจเอา

“ข่มเหง” หมายถึง ใช้อำนาจรังแก

9. ต้องไม่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีขอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต (มาตรา ๘๕(๑))

ประมวลกฎหมายอาญา “โดยทุจริต” หมายถึง

เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

คำว่า “มิชอบ”

หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบแบบแผนของทางราชการ หรือตามทำนองคลองธรรม คือไม่เป็นไปตามทางที่ถูกที่ควร

คำว่า “การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ”

หมายถึง การเรียกค่าตอบแทนโดยมิชอบในการปฏิบัติหรือเพื่อจะปฏิบัติหน้าที่ราชการ แม้เนื้อหาการปฏิบัติหน้าที่จะเป็นไปโดยถูกต้อง

คำว่า “ประโยชน์ที่มิควรได้”

หมายถึง ประโยชน์ที่ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับ

คำว่า “เพื่อ” ให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

หมายถึง ผู้กระทำมีเจตนาให้
เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แม้ผลของการ
กระทำจะยังมีได้เกิดขึ้น เช่น พยาบาลวิชาชีพ
ปฏิบัติภารกิจ ล้างน้ำยาพิษจะไปฉีดยาให้ผู้ป่วยซึ่ง
โกรธเคืองกัน แต่ยังไม่ทันได้ฉีดยาก็จับได้
เสียก่อน ถือว่า เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่าง
ร้ายแรงแล้ว

10. การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่

มาตรา ๘๕(๓) ละทิ้งหน้าที่ หรือทอดทิ้งหน้าที่ ในคราวเดียวกัน เป็น เวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มี เหตุอันสมควร หรือ โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

การละทิ้งหน้าที่ราชการต่อเนื่องโดยไม่ ได้มาหรือไม่ได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการเลยเป็น เวลาเกิน 15 วัน คือตั้งแต่ 15 วันครึ่ง ขึ้นไป

การนับวันละทิ้งหน้าที่ราชการในกรณีที่มี วันหยุดราชการอยู่ในช่วงกลางของเวลา ต้องนับ วันหยุดราชการนั้นเป็นวันละทิ้งหน้าที่ติดต่อใน คราวเดียวกันด้วย

มติ ค.ร.ม.เมื่อวันที่ 21 ธ.ค.2536
(นร 0205/ว 234 ลว. 24 ธ.ค.2536)

- การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยกรณีละทิ้งหน้าที่ ติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มี เหตุผลอันสมควร **และไม่กลับมาอีกเลย ควร ลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ**
- การมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด **ไม่เป็นเหตุ ลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ**

11. ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๕(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่า
เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบของการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

1. ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน
2. สังคมรู้สึกรังเกียจหรือรับไม่ได้
3. กระทำโดยเจตนาชั่ว

ตัวอย่างการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

1. ประพฤติตนเป็นคนเสเพล
2. เสพของมีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้
3. หมกมุ่นในการพนัน
4. กระทำอนาจาร
5. มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว
6. ทำความผิดอาญา
7. ปลอมลายมือชื่อไปหาประโยชน์
8. เบิกเงินเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์/สวัสดิการ เท็จ
9. เบิกค่าเช่าบ้านเท็จ
10. เรียกรับเงินในการสอบและคัดเลือกเข้าทำงาน

12. กระทำความผิดอาญา

มาตรา ๘๖(๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่ เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุ โทษ

องค์ประกอบ

1. กระทำความผิดทางอาญา
2. รับโทษจำคุกจริงๆ หรือ ประหารชีวิต
3. คำพิพากษาถึงที่สุด
“ยกเว้น โทษที่กระทำผิดโดย ประมาทหรือลหุโทษ

เช่น

1. ฆ่าผู้อื่น
2. ค้ายาเสพติด
3. ทุจริตเงินราชการ

พระราชบัญญัติ

ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

1. เมื่อเกิดความเสียหายแก่ หน่วยงานของรัฐ หรือ บุคคลภายนอก

- หน่วยงานของรัฐเสียหาย เช่น ทรัพย์สินเสียหาย

- บุคคลภายนอกเสียหาย เช่น

- 1) ตาย 2) บาดเจ็บ 3) ทรัพย์สิน/สิทธิ เสียหาย

2. ความเสียหายเกิดจากการกระทำละเมิดของ เจ้าหน้าที่ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการ

3. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงาน ของรัฐ หรือต่อบุคคลภายนอก ทำให้ได้รับ ความเสียหาย

3.1 กรณี จงใจ หรือ ประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ

3.2 กรณี ประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 420 การทำละเมิด

1. กระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ
2. ต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย
3. ทำให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิต ร่างกาย
อนามัย ทรัพย์สิน หรือสิทธิ

ความรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่
ผู้เสียหาย/ทายาท

1. คินทรัพย์สิน หรือชดใช้เงิน

2. ชดใช้ค่าเสียหาย เช่น

- ค่าปลงศพ และค่าใช้จ่ายจำเป็นอื่นๆ
- ค่าขาดไร้อุปการะ
- ค่าขาดแรงงาน
- ค่ารักษาพยาบาล
- ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้

ประมาท

1. การกระทำ ที่มีได้กระทำโดยเจตนา
2. แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง
ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะต้องมี
ตามวิสัยและพฤติการณ์
3. และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวัง
เช่นว่านั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

1. มีลักษณะไปในทางที่บุคคลนั้น ได้กระทำไปโดยขาดความระมัดระวัง
2. ที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก เช่น พึงคาดเห็นได้ว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นได้ หรือ หากระมัดระวังสักเล็กน้อย ก็คงคาดเห็นการอันอาจเกิดความเสียหายเช่นนั้น

กรณีที่ว่า

“ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง”

- 1. ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังเลยส์กนิต**
- 2. ทำผิดซ้ำๆในเรื่องแบบเดียวกัน**
- 3. ปฏิบัติผิดมาตรฐานวิชาชีพ**
- 4. ผ่าฝืนกฎหมาย/ระเบียบ**
- 5. กฎหมาย/ระเบียบ กำหนด วิธีปฏิบัติไว้ แต่ไม่ได้ทำ หรือปฏิบัติตามนั้น**

การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน/การไล่เบี้ย

(กรณีที่กระทำผิดโดยจงใจ/ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง)

- (1) กรณีกระทำละเมิดหลายคน ไม่ใช่หลักลูกหนี้ร่วม
- (2) ไม่ต้องชดใช้เต็มจำนวนก็ได้ จะมีเพียงใดให้คำนึงถึง
 - ระดับความร้ายแรงในการกระทำ และ
 - ความเป็นธรรม ในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์
- (3) การหักส่วนความรับผิดชอบด้วย กรณีเกิดจาก
 - ความผิด/ความบกพร่อง ของหน่วยงานของรัฐ
 - ระบบการดำเนินงานส่วนรวม

ความหมายและแนวคิดของผลประโยชน์ทับซ้อน

ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests)

ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือความขัดแย้งกันระหว่าง
ผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม
หรือผลประโยชน์ขัดกันหมายถึงการที่เจ้าหน้าที่รัฐ
ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง
เป็นหลักซึ่งถือเป็นความผิดเชิงจริยธรรมและเป็นความผิด
ขั้นแรกที่จะนำไปสู่การทุจริต

ผลประโยชน์ส่วนตน มี ๒ ประเภท

1. **ผลประโยชน์ส่วนตนที่เกี่ยวกับเงิน** ไม่ได้เกี่ยวกับการได้มาซึ่งเงินทองเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประโยชน์ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปตัวเงิน เช่น ส่วนลดของขวัญ หรือของที่แสดงน้ำใจไมตรีอื่นๆ
2. **ผลประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับเงิน** ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว หรือกิจกรรมทางสังคมวัฒนธรรมอื่น ๆ เช่น ความลำเอียง/อคติ/เลือกที่รักมักที่ชัง และมีข้อสังเกตว่าแม้แต่ความเชื่อ/ความคิดเห็นส่วนตัวก็จัดอยู่ในประเภทนี้

ความหมายและประเภทของการขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

ความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและ
ผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict Of Interests)

เป็นสถานการณ์ที่บุคคลในฐานะพนักงานหรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ใช้ตำแหน่งหรืออำนาจหน้าที่ในการ
แสวงประโยชน์แก่ตนเอง กลุ่มหรือพวกพ้อง ซึ่งเป็น
การละเมิดทางจริยธรรม

รูปแบบผลประโยชน์ทับซ้อน

การรับผลประโยชน์ (Accepting Benefits) ได้แก่

- การรับของขวัญหรือของกำนัลที่มีค่าอื่นๆ ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่

- การที่บริษัทสนับสนุนการเดินทางไปประชุม/ดูงานในต่างประเทศ ของผู้บริหารและอาจรวมถึงครอบครัว

- เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของแถมหรือผลประโยชน์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

- การที่บุคคลปฏิบัติหน้าที่เอาผลประโยชน์ส่วนตัวไปพัวพันในการตัดสินใจ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อตนเองและเป็นการเสียประโยชน์ของทางการ

การกระทำที่อยู่ในข่ายผลประโยชน์ทับซ้อน

- ใช้ทรัพย์สินของนายจ้างเพื่อประโยชน์ส่วนตน ได้แก่ การใช้รถราชการ หรือใช้คอมพิวเตอร์ของราชการทำงานส่วนตัว เป็นต้น
- ใช้ข้อมูลลับของราชการ เช่น เาาราคาที่บริษัทเสนอ มาไปบอกบริษัทคู่แข่งที่เป็นพวกตนเอง
- รับงานนอก ได้แก่ การเปิดบริษัทหาในขณะที่ยังเป็นข้าราชการ หรือเป็นพนักงานขายแอบเอาสินค้าตัวเองมาขายแข่ง หรือเช่นนักบัญชีที่รับงานส่วนตัวจนไม่มีเวลาทำงานบัญชีในหน้าที่ให้ราชการ

การรับประโยชน์ต่างๆ

- การรับของขวัญจากบริษัทต่างๆ
- บริษัทสนับสนุนค่าเดินทางไปดูงานต่างประเทศ
- หน่วยราชการรับเงินบริจาคจากธุรกิจที่เป็นลูกค้าของหน่วยงาน
- ได้รับของแถมหรือผลประโยชน์อื่นใดจากการซื้อจ้าง
- การที่คณะกรรมการฝากญาติพี่น้องหรือคนที่คุ้นเคยเข้าทำงานในหน่วยงานที่ตนกำกับดูแลอยู่

ข้าราชการประจำกับกิจกรรมที่มีความเสี่ยง

- การรับผลประโยชน์หรือการเรียกร้องสิ่งตอบแทนจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ
- การรับงานนอกหรือการทำธุรกิจที่เบียดบังเวลาราชการ/งานโดยรวมของหน่วยงาน
- การทำงานหลังเกษียณให้กับหน่วยงานที่มีผลประโยชน์ขัดกับหน่วยงานต้นสังกัดเดิม
- การนำรฐราชการไปใช้ในกิจกรรมส่วนตัวและในหลายกรณีมีการเบิกค่าน้ำมันด้วย

ข้าราชการประจำกับกิจกรรมที่มีความเสี่ยง

- การนำบุคลากรของหน่วยงานไปใช้เพื่อการส่วนตัว
- การรับงานจากภายนอกจนกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ประจำ
- การใช้สิทธิในการเบิกจ่ายยาให้แก่ญาติแล้วนำยาไปใช้ที่คลินิกส่วนตัว
- การรับประโยชน์จากระบบการลือคบ้ตรควให้แก่เจ้าหน้าที่หรือญาติเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

“ความขัดแย้ง ระหว่าง บทบาท” (Conflict of roles)

หมายความว่าบุคคลดำรงตำแหน่งที่มีบทบาทสองบทบาทขัดแย้งกัน เช่น เป็นกรรมการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน โดยที่บุตรสาวของตนเป็นผู้สมัครสอบคนหนึ่งด้วย ซึ่งในกรณีนี้ถือว่าเกิด “การดำรงตำแหน่งอันหมิ่นเหม่ต่อการเกิดปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน” ต้องถอนตัวออกอย่างสมบูรณ์จากการเป็นผู้มีส่วนในการตัดสินใจ งดแสดงความคิดเห็น ละเว้นจากการให้คำปรึกษา และงดออกเสียง ไม่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อันหมิ่นเหม่ต่อผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างสูง

หลักการ 4 ประการสำหรับการจัดการ ผลประโยชน์ทับซ้อน

1. ป้องกันผลประโยชน์สาธารณะ
2. สนับสนุนความโปร่งใสและความ
รับผิดชอบ
3. ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคลและ
ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง
4. สร้างวัฒนธรรมองค์กร แนวทางการ
บริหารเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ 2) พ.ศ. 2554

หมวด 9 การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

มาตรา 100ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี...ฯลฯ

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคสอง โดยให้ถือว่าการดำเนินกิจการของคู่สมรสดังกล่าว เป็นการดำเนินกิจการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา 103 ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมายหรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 103/1 บรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

บทลงโทษ

มาตรา 122 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ หรือมาตรา ๑๐๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2. ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2543

ข้อ 3 ในประกาศนี้

"การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดย
ธรรมจรรยา" หมายความว่า การรับทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดจากญาติหรือจากบุคคลที่ให้แก่กันใน
โอกาสต่างๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียม ประเพณี
หรือวัฒนธรรม หรือให้แก่กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันใน
สังคม

ข้อ 4 ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลนอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ 5 เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาได้ดังต่อไปนี้

(๑) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติซึ่งให้โดยเสน่หาตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานะ

(๒) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติมีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกินสามพันบาท

(๓) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

ข้อ 6

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากต่างประเทศ ซึ่งผู้ให้มิได้ระบุให้เป็นของส่วนตัวหรือมีราคาหรือมูลค่าเกินกว่าสามพันบาท ไม่ว่าจะระบุเป็นของส่วนตัวหรือไม่ แต่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรีมิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรายงานรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นยึดถือทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวนั้นไว้เป็นประโยชน์ส่วนบุคคล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินให้หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยทันที

ผลประโยชน์ กับช้อน

หากฝ่าฝืน...
มีโทษอย่างไร?

การมีพฤติกรรมใดๆ ก็ตามที่เข้าข่ายประเภทของผลประโยชน์กับช้อนหรือมีพฤติกรรมที่พร้อมฝ่าฝืนการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ย่อมส่งผลให้ถูกลงโทษ ตักเตือน ตัดเงินเดือนจนกระทั่งถึงขั้นไล่ออก ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของการฝ่าฝืน นอกจากนั้นหากพฤติกรรมนั้นๆ เข้าข่ายการรับสินบน ฉ้อลสุจริต และสามารถพิสูจน์ได้ว่า ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นๆ มีการรับผลประโยชน์กับช้อนหรือเข้าร่วม การมีพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งมีผลต่อความเป็นธรรมก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ผู้ให้โดยมิชอบ หากถูกตัดสินว่าผิดจริง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนอาจมีส่วนร่วมในการรับโทษทางอาญาด้วย

ตักเตือน

ตัด
เงินเดือน

ไล่ออก

โทษทาง
อาญา

กรณีตัวอย่างการลงโทษ

ยืมจนหมด

ข้าราชการ ปฏิบัติงานฝ่ายการเงินและ
บัญชีของโรงพยาบาล มีหน้าที่ตรวจสอบความเรียบร้อยของ
เอกสารการล้างเงินยืมที่ใช้ในการจัดทำโครงการอบรมก่อน
แจ้งให้เจ้าหน้าที่การเงินออกใบเสร็จรับเงินคืนเงินยืม ได้
ปลอมลายมือชื่อผู้เข้าอบรมเพื่อเบิกค่าอาหารพร้อมทั้ง
ปลอมเอกสารการเบิกเงินค่าอาหาร และปลอม
ใบสำคัญการเบิกเงินบำรุงเป็นค่าใช้จ่ายในการอบรม **โดยนำ**
เงินส่วนต่างไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว รวมทั้งสิ้น
600,000 บาท ต่อมาให้การรับสารภาพว่าได้ทำการ
ทุจริตยกยอกจริง

พฤติการณ์ดังกล่าว เป็นการ**กระทำผิด**
วินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้
หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดย
ทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่าง
ร้ายแรง **ลงโทษไล่ออกจากราชการ**

Let's Travel “ไปเมืองนอก”

ข้าราชการ ไปต่างประเทศเป็นเวลา 7 วัน ซึ่งได้ขออนุญาตลาพักผ่อน แต่ไม่ได้ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศต่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ 13 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.2555 ทงนี้การกระทำดังกล่าวมิได้ส่งผลกระทบหรือเกิดความเสียหายใดๆแก่ทางราชการ

พฤติการณ์ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา 82(2) และมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษ จึงมี คำสั่ง **งดโทษและให้ว่ากล่าวตักเตือน**

ข้าราชการ ได้ขั้บรณนต้ขณะเมาสุรา เมื่อตำรวจขอตรวจระดับ แอลกอฮอล์ ได้พุดจาอะอะ โวยวายและใช้คำไม่สุภาพ อีกทั้งผลการตรวจวัดระดับ แอลกอฮอล์เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด จึงถูกดำเนินคดีใน ความผิดฐานเป็นผู้ขั้บจึรถในขณะเมาสุราหรือเมาอย่าง อื่น ต่อมาศาลมีคำพิพากษาให้รอกการลงโทษ 2 ปี และคุม ประพฤติ 1 ปี พฤติการณ์ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัย อย่าง ไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษา เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อม เสี่ยตามมาตรา 82(10) และมาตรา 84 แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551
ลงโทษภาคทัณฑ์

เพราะเดือดร้อน

ข้าราชการ มีหน้าที่จัดทำ
รายละเอียดเกี่ยวกับ การเบิกจ่ายเงินเดือนของพนักงาน
ราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และเบิกจ่ายเงิน
บำรุงของลูกจ้างชั่วคราว ได้ **ยกยอกโอนเงินดังกล่าวเข้า
บัญชีตนเอง** อีกทั้งมีหน้าที่นำเงินสมทบผู้ประกันตนของ
เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลไปชำระให้กับสำนักงานประกันสังคม
จังหวัด แต่กลับไม่ได้ชำระเต็มจำนวนโดยหักเงินบางส่วนไว้
รวมเงินค่าจ้างและเงินประกันสังคมที่ยกยอกทั้งสิ้น
800,000 บาท โดยได้รับสารภาพว่ากระทำความผิดจริง

พฤติการณ์ดังกล่าว เป็นการกระทำความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่
ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยทุจริต ตามมาตรา 85(1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 **ลงโทษไล่ออกจากราชการ**

กลุ่มกฎหมาย ศสจ.จบ.

ไม่สนใจ

ข้าราชการ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่

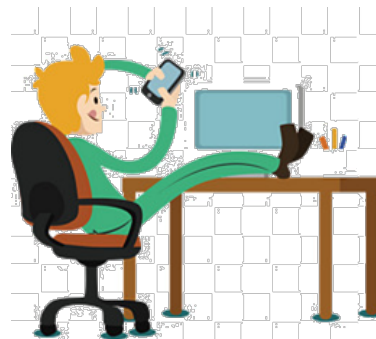
บันทึกข้อมูลโปรแกรม ITEMS ของสถาบันแพทย์ฉุกเฉิน แต่กลับไม่สนใจในหน้าที่ที่รับผิดชอบและไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการทำให้บันทึกข้อมูลไม่ทันเวลาที่กำหนดไว้ทำให้เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยแพทย์ฉุกเฉินล่าช้า ผู้บังคับบัญชาได้กล่าวตักเตือนมาแล้วหลายครั้ง แต่พฤติกรรมยังเหมือนเดิม นายคมสันรับสารภาพว่าตนกระทำผิดจริงและจะตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้ดีต่อทางราชการต่อไป

พฤติกรรมของนายคมสัน ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา 82(3) และมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

ลงโทษภาคทัณฑ์

กลุ่มกฎหมาย สสจ.จบ.

หลาน กตัญญู

ข้าราชการ

ได้มาปฏิบัติงานสายเป็นประจำทุกเดือน
ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนตุลาคม
โดยแต่ละเดือนมาสายจำนวน 8-18 ครั้ง

และอ้างว่ามีภาระรับผิดชอบดูแลลุงอายุ 71 ปี ซึ่งมีความพิการบกพร่องในการ
เคลื่อนไหว และต้องดูแลน้ำสาวที่มีปัญหาหย่าร้างกับสามีมาอยู่อาศัยด้วย ประกอบ
กับตนเองก็มีภาวะเจ็บป่วยจากอาการปวดหลังและบริเวณสะโพกด้านซ้ายจนต้องเข้า
รับการรักษาที่โรงพยาบาลจึงทำให้มาปฏิบัติงานช้า

พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่
ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา 82(2)และมาตรา 84 แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

>> ลงโทษภาคทัณฑ์ <<

กลุ่มกฎหมาย สสจ.จบ.

นางสาวดอกบัว **ไม่มาปฏิบัติราชการ** ที่รพ.สต.ตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน 2560 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ก็ยังไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย **สาเหตุที่ขาดราชการ เนื่องจากมีปัญหาหนี้สิน** นางสาวดอกบัวรับว่าเงินเดือนของตนไม่พอใช้จ่าย ประกอบกับไม่สามารถกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์เพิ่มได้อีกจึงคิดว่าอยากจะลาออกจากราชการ แต่ยังมีภาระหนี้สินกับทางสหกรณ์ออมทรัพย์อยู่ หากลาออกเงินบำนาญรายเดือนก็ยังไม่พอใช้หนี้ เพื่อความอยู่รอด ตนจึงตัดสินใจไปทำงานที่ ประเทศวานูอาตู

พฤติการณ์ดังกล่าวเป็น**การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง** ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา 85(3) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 **ลงโทษไล่ออกจากราชการ**

ลวงเป็นล้าน

นายमितร์ และนางเพชรา ข้าราชการ ได้ร่วมกันหลอกลวงผู้เสียหายที่เป็นประชาชนจำนวน 15 คน ว่ามีตำแหน่งข้าราชการของโรงพยาบาล ว่างหลายตำแหน่ง หากต้องการเข้าทำงานจะต้องจ่ายเงินตอบแทนในการช่วยให้ได้บรรจุเป็นข้าราชการ ผู้เสียหาย แต่ละคนได้จ่ายเงินให้กับนายमितร์ จำนวน ระหว่าง 35,500 – 124,000 บาท นายमितร์ ได้นำเงินไปส่งมอบต่อให้กับนางเพชรา ต่อมาปรากฏว่าไม่มีการเรียกผู้เสียหายรายงานตัว เพื่อบรรจุเข้าทำงานแต่อย่างใด ผู้เสียหายจึงแจ้งความให้ดำเนินคดีแก่บุคคลทั้งสอง ศาลจังหวัด ได้พิพากษาลงโทษจำคุกนายमितร์และนางเพชรา 10 ปี ในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงผู้อื่นและ ให้ชำระเงินคืนแก่ผู้เสียหายทั้ง 15 ราย เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น

1,056,400 บาท

พฤติการณ์ของนายमितร์และนางสาวเพชรา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงและ ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา 85 (4) และมาตรา 85 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 **ลงโทษปลด**

ออกจากราชการ

ยาหลวง

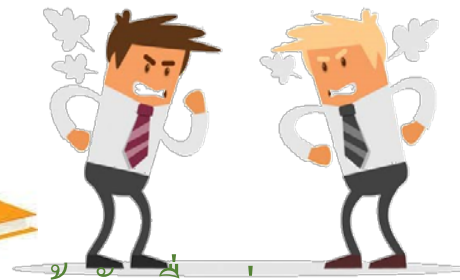
นายสมบัติ ข้าราชการ ได้เปิดสถานพยาบาล โดยไม่ได้รับ อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาลและเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าทำการตรวจค้นบ้านพัก ส่วนตัวของนายสมบัติ ผลการตรวจค้นพบที่มีการจัดสถานที่ เป็นคลินิกตรวจรักษาคนไข้ เช่น เตียงตรวจโรค อุปกรณ์ทางการแพทย์และยารักษาโรคจำนวน 80 รายการ และพบว่ามียาจำนวน 13 รายการเป็นยาที่หายไประหวัด รพ.สต.รวมอยู่ด้วย จากการสอบสวนพบว่านายสมบัติ ได้นำยาดังกล่าวไปจากห้องเก็บยาของ รพ.สต.ในระหว่าง ที่นายสมบัติปฏิบัติหน้าที่รักษาพยาบาลคนไข้ที่ รพ.สต. ซึ่งเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงถูกดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานประกอบกิจการสถานพยาบาล และดำเนินการสถานพยาบาลโดยไม่ได้รับอนุญาต พฤติการณ์ของนายสมบัติดังกล่าว เป็นการกระทำผิด วินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริต ลงโทษไล่ออกจากราชการ

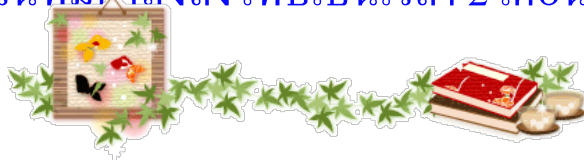
ขังเดี่ยว

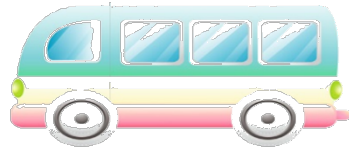
นายบุญช่วย ข้าราชการ มีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานและนายบุญชัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา เกิดการโต้เถียงกัน นายบุญช่วย ได้ขังนายบุญชัยไว้ในห้องทำงาน โดยล็อกกุญแจห้องขณะที่นายบุญชัยทำงาน อยู่ในห้องคนเดียว นายบุญช่วย ได้ก้าวร้าว ก่อกวนเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาด้วยการใช้กิริยา วาจาที่ไม่สุภาพเหมาะสม และยังมักทำตัวสนิทสนม กับเพื่อนร่วมงานและผู้รับบริการที่เป็นเพศหญิง โดยใช้วาจาที่เกินเลยในลักษณะหยอกล้อ

พฤติกรรมดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพ เรียบร้อยและรักษาความสามัคคี ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 2 ของเงินเดือน
ที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา 2 เดือน

ยักยอกรถยนต์

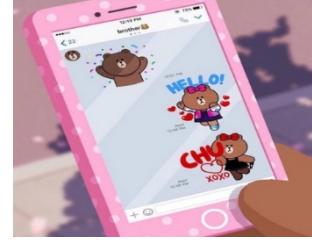

นางสาวไก่อ๊ป่า ข้าราชการได้ขอใช้รถยนต์ราชการของ รพ.สต. เพื่อไปติดต่อราชการที่อำเภอแล้วไม่ส่งคืน เมื่อมีการติดต่อทวงถามก็ไม่ยอมคืนรถยนต์ราชการ จึงถูกดำเนินคดีอาญา และศาลจังหวัดได้มีคำพิพากษาสรุปว่านางสาวไก่อ๊ป่า ยักยอกทรัพย์ซึ่งเป็นรถยนต์ราชการราคาห้าแสนบาทไปเป็นประโยชน์ของตนหรือของบุคคลที่สามโดยทุจริต มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 จำคุก 2 ปี นางสาวไก่อ๊ป่า รับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 1 ปี และให้คืนหรือชดใช้ราคารถยนต์เป็นเงินห้าแสนบาท แก่ผู้เสียหาย คดีถึงที่สุด

พฤติการณ์ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา 85 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

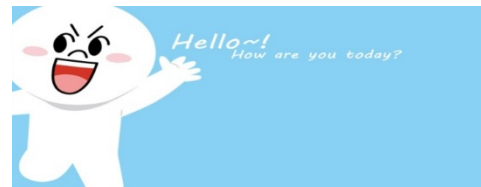
👉 ลงโทษไล่ออกจากราชการ

นางสาวสมหญิง และนายสมชาย ข้าราชการ ได้คบหากันและมีความสัมพันธ์ฉัน
ชู้สาวอย่างเปิดเผย โดยนางสาวสมหญิงทราบว่า นายสมชายมีบุตรและภรรยา คือ นาง
สมปอง อยู่แล้ว บุคคลทั้งสองอยู่พักค้างคืนและไปเที่ยวกันเป็นประจำจนนางสมปองจับได้ ซึ่ง
ทั้งคู่ให้สัญญาว่าจะเลิกคบหากัน แต่ปรากฏว่าทั้งคู่ก็ยังคบหากันอยู่เหมือนเดิมจนนางสาว
สมหญิง ตั้งครรภ์และคลอดบุตร นางสมปองได้ทราบเรื่องนี้เพราะไปพบภาพถ่ายของบุคคล
ทั้งสองอยู่บนเตียงนอนด้วยกันและพบหลักฐานมีการพูดคุยกันผ่าน Line จาก notebook ทำให้
เกิดปัญหาแตกร้างกัน โดยทั้งคู่ได้แยกกันอยู่ ต่อมานายสมชาย ได้กลับมาคืนดีอยู่กับนาง
สมปองเหมือนเดิม และได้ตัดความสัมพันธ์กับนางสาวสมหญิง

พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษา ชื่อเสียง
ของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา 82
(10) และ มาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ลงโทษลด
เงินเดือนในอัตราร้อยละ 4 ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

โฆษณาทางเน็ต

✦ นายกมล ✦ ข้าราชการได้ลงข้อความในอินเทอร์เน็ตโดยใส่ความนางช่อฟ้า ซึ่งเป็นข้าราชการและเป็นผู้เสียหาย ว่าเป็นคนไร้สมองเหมือนเดรัจฉานและมีข้อความอื่น ๆ ที่เป็น การหมิ่นประมาท โดยประการที่จะทำให้ผู้เสียหายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น เกลียดชัง ซึ่งศาล จังหวัดได้พิพากษาว่า นายกมล จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326,328 ฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณา จำคุก 4 เดือน และปรับ 5,000 บาท จำเลย ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ให้รอไว้ มีกำหนด 1 ปี

👉 **พฤติการณ์** ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่สุภาพ เรียบร้อยและไม่รักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และ ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อม เสีย ตามมาตรา 82(7) มาตรา 82(10) และมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.2551 **ลงโทษภาคทัณฑ์**

เอ็นดูเด็ก

ข้าราชการ ได้ **ลวนลาม** เด็กหญิงอายุ 14 ปี โดยการหอมแก้ม ใช้มือจับนม และลูบคล้ำที่อวัยวะเพศ ต่อมาถูกดำเนินคดีและได้ให้การรับสารภาพ ศาลจึงพิพากษาลงโทษจำคุก โดยไม่รอกการลงโทษ และคดีถึงที่สุดในระดับอุทธรณ์

พฤติการณ์ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนวนกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ **จำคุก**

ตามมาตรา 85(4) และมาตรา 85(6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551

ลงโทษปลดออกจากราชการ

กลุ่มกฎหมาย สสจ.จบ.

แก้ทุจริต ต้อง **คิด** เป็น

Analog

คิดแบบฐาน 10

ไม่สามารถแยกประโยชน์ส่วนตนออกจากประโยชน์ส่วนรวมได้

Digital

คิดแบบฐาน 2

สามารถแยกประโยชน์ส่วนตนออกจากประโยชน์ส่วนรวมได้

ใช้น้ำประปาหลวง ล้างรถส่วนตัว

ไม่ใช้น้ำประปาหลวง ล้างรถส่วนตัว

นำรถยนต์หลวง มาใช้ในธุระส่วนตัว

ไม่นำรถยนต์หลวง มาใช้ในธุระส่วนตัว

นำอุปกรณ์ ไฟฟ้าส่วนตัว มาชาร์ตที่ทำงาน

ไม่นำอุปกรณ์ ไฟฟ้าส่วนตัว มาชาร์ตที่ทำงาน

นำวัสดุ ครุภัณฑ์หลวง ไปใช้ส่วนตัว

ไม่นำวัสดุ ครุภัณฑ์หลวง ไปใช้ส่วนตัว

ใช้โทรศัพท์หลวง เรื่องส่วนตัว

ไม่ใช้โทรศัพท์หลวง เรื่องส่วนตัว

รับของขวัญจากผู้มาติดต่อราชการ

ไม่รับของขวัญจากผู้มาติดต่อราชการ

ทุจริตต้องได้รับโทษ!
พบเห็นอย่างไร้เฉย

พบเห็นการทุจริตแจ้งมาที่
www.stopcorruption.moph.go.th
ตู้ ปณ. 9 ปณฝ. กระทรวงสาธารณสุข 11000

ทุจริตไม่ใช่แค่ผิดวินัย แต่มีโทษอาญา
ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

